

ſa to — to rěka ſtaženje, abo tež wina, kiž w ſwojim čaſhu ſudženje na ſo pſchinjeſe. So by dopjelijene bylo to ſłowo, kotrež w jich ſakonju piſane ſteji: Woni hídža mje bjes winy.

Wſcho žiwjenje na ſwěcže ma ſo po pucžu pſchecžiwenja a hědženja mjes njedobrym a mjes dobrym dokonjecz, kaž na polu to widžiſch a mjes ſkotom a ſwérjatami. W najſylniſchej mérje pak w Božim kraleſtwje. Šswjate piſmo ſaſtarſku w pſalmach wo czećpjenjach pobožnych, kiž ſu bjes winy ſpýtali, wjele rěczi. Duſcha najlepſchego na ſemi dyrbjesche najbóle tñſchena bhež, haj jeho kraſnoſcz w žałoſnej ſmjerči ſańcz. „W tym kſchizowanym ſo Bóh ſ naschej duſchu ſetka a ſo nam podda a my jemu.“ Š naſchego czećpjenja Jeſuſoweho mjena dla hiſchcže dženſa najſbóžniſche plody wuroſtu. Ty dyrbjich czećpicz. Tak ty prawu wěz ſaſtupujesch, wutroby pſchewinjesch, knjefowu czeſcz dale nježesch. Kelko krwě je pſchi pſchecžéhanjach kſchecžianow we wſchěch čjaſbach běžalo — niz bjes ploda! Krej martrarjow bu ſymjo zvrlwje — tež pſchi miſionſtwje. Jeſuš Khrystuš móžesche bjes winy czećpicz. My wěmy, ſo mamy ſmyſki. Ludžo na nami něſhto woſhidne namakaja, wſchelke džiwnie, husto njeļubosne waschnje, abo hordoseč, pytanje ſtwojeje ſamžneje czeſczę. Bóh wucžiſcz ſtwoje džecži, ſo bých u jeho ſwjatej wězy ſlužile, a niz ſame ſwojemu ſpodobanju! Kelko pomha, hdyz ſo dobri prawje kruče ſjenocža! W hromadže ſo lěpje pſchecžiwnicej napſchecžiwo ſtupa a horjo ſnjeſhy. Rjenje klinča hloſhy Zionske wo dobywanju Božich ſylów! W luboſczi! W hromadže! To budž wasche heſlo, ſwjecži czećpjerjo. Dopomíčze ſo na kónzu na Sbóžnikowe ſlubjenje: „Sbóžni ſu cži, kiž prawdoſcze dla pſchecžéhani budža; pſchetož jich je to njebjeſte kraleſtwo.“ Hamjeń.